

Sygn. akt II CSK 515/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 lipca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Anna Kozłowska

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa (...) Stowarzyszenia na Rzecz Osób (...) w K.
przeciwko Powiatowi K.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 6 lipca 2018 r.,

skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 10 maja 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

1) oddala skargę kasacyjną;

**2) odstępuje od obciążenia strony powodowej kosztami
postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Powód (...) Stowarzyszenie na Rzecz (...) wniósł o zasądzenie od Powiatu K. kwoty 236.358,27 zł z odsetkami ustawowymi: od kwoty 22.297,95 zł od 1 maja 2013 r., od kwoty 22.297,95 zł od 1 czerwca 2013 r., od kwoty 22.297,95 zł od 1

lipca 2013 r., od kwoty 22.297,95 zł od 1 sierpnia 2013 r., od kwoty 22.297,95 zł od 1 września 2013 r., od kwoty 31.217,13 zł od 1 października 2013 r., od kwoty 31.217,13 zł od 1 listopada 2013 r., od kwoty 31.217,13 zł od 1 grudnia 2013 r., od kwoty 31.217,13 zł od 1 stycznia 2014 r. Dochodzona kwota odpowiadała dotacji dla szkół publicznych, o której mowa w art. 90 ust. 2 i 2a ustawy z 7 września 1991 r. o systemie oświaty (w brzmieniu tekstu jedn. Dz.U. z 2004 r., Nr 256, poz. 2572 ze zm.; dalej: „u.s.o.”), która nie została powodowi przyznana na rok 2013.

Pozwany Powiat K. wniósł o oddalenie powództwa i zarzucił, że powód nie spełniał kryteriów uprawniających do otrzymania dotacji na rok 2013 w chwili, gdy wystąpił z wnioskiem o jej przyznanie.

Wyrokiem z 29 września 2016 r. Sąd Okręgowy w S. uwzględnił powództwo w całości. Sąd Okręgowy ustalił, że 13 maja 2011 r. Rada Powiatu w K. podjęła uchwałę nr (...) w sprawie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla szkół niepublicznych posiadających uprawnienia szkół publicznych oraz niepublicznych placówek oświatowych działających na terenie Powiatu K., wpisanych do ewidencji prowadzonej przez Starostę K. oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystania. Zgodnie z § 2 ust. 1 uchwały dotacji dla szkół niepublicznych udziela Zarząd Powiatu w K., na wniosek osoby prawnej lub fizycznej prowadzącej szkołę lub placówkę, złożony nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, z powołaniem się na numer, datę zaświadczenia o wpisie do ewidencji działalności oświatowej, a w przypadku szkoły o uprawnieniach szkoły publicznej także na numer i datę decyzji nadającej uprawnienia. Wniosek powinien być składany każdego roku, według ustalonego wzoru i określać planowaną liczbę uczniów w szkole objętych określoną formą działalności dydaktyczno-wychowawczej, z uwzględnieniem zmian związanych z organizacją danego roku szkolnego.

Powód prowadzi Szkołę Specjalną Przysposabiającą do Pracy w K.. Jest to szkoła ponadgimnazjalna w rozumieniu art. 9 ust. 1 pkt 3 lit. e u.s.o., tj. trzyletnia szkoła specjalna przysposabiająca do pracy dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym lub znacznym oraz dla uczniów z

niepełnosprawnościami sprzężonymi, której ukończenie umożliwia uzyskanie świadectwa potwierdzającego przysposobienie do pracy. Szkoła ta 27 sierpnia 2012 r. została wpisana do ewidencji szkół i placówek niepublicznych prowadzonej przez Powiat K. i z dniem 1 września 2012 r. rozpoczęła działalność. W 2012 r. otrzymała dotację uznaniową od pozwanego po 200 zł na każdego z pięciu wówczas podopiecznych.

26 września 2012 r. powód - z powołaniem się na § 2 ust. 1-4 uchwały nr (...) Rady Powiatu w K. - złożył do pozwanego wniosek o przyznanie dotacji dla prowadzonej przez niego szkoły za rok 2013. We wniosku w miejscu na wskazanie decyzji przyznającej status szkoły publicznej pozostawił wolne miejsce, a liczbę uczniów określił na dziewięciu.

Pismem z 26 lutego 2013 r. powód wniósł o nadanie prowadzonej przez siebie szkole uprawnień szkoły publicznej i o przyznanie mu dotacji z subwencji oświatowej na jej prowadzenie. Do wniosku przedłożył pozytywną opinię Kuratorium Oświaty w S. Wnioskowi, który wpłynął do Starostwa Powiatowego w K. nie został nadany bieg, ponieważ w ocenie kierownika Wydziału Edukacji nie został on złożony zgodnie z art. 85 ust. 5 u.s.o., natomiast miał jedynie charakter informacyjny. Powód nie został powiadomiony o takiej ocenie wniosku.

W piśmie z 11 kwietnia 2013 r. powód ponowił wniosek o nadanie prowadzonej przez niego szkole uprawnień szkoły publicznej i o przyznanie dotacji pochodzącej z subwencji oświatowej na jej prowadzenie. Decyzją z 16 kwietnia 2013 r. nadano szkole prowadzonej przez powoda uprawnienia szkoły publicznej.

Pismem z 3 września 2013 r., doręczonym Zarządowi Powiatu w K. 4 września 2013 r., powód wniósł o wypłacenie mu dotacji na prowadzenie szkoły posiadającej uprawnienia szkoły publicznej i o wyrównanie zaległości w wypłacie dotacji w wysokości 222.980 zł, po czym w piśmie z 17 września 2013 r. powód sprecyzował wysokość żądanej dotacji.

W piśmie z 11 października 2013 r. pozwany poinformował powoda, że Zarząd Powiatu skierował do Ministerstwa Edukacji Narodowej wniosek o zwiększenie części oświatowej subwencji ogólnej dla Powiatu K. z tytułu wzrostu zadań szkolnych i pozaszkolnych, wynikającego ze wzrostu liczby uczniów

przeliczeniowych w szkołach i placówkach prowadzonych przez pozwanego w stosunku do danych przyjętych do naliczania algorytmu części subwencji ogólnej za 2013 r. Na dzień sporządzenia pisma na liście samorządów, którym z rezerwy zwiększono subwencje oświatową nie ujęto powiatu K.

2 października 2013 r. powód wystąpił do Ministra Edukacji Narodowej o zajęcie stanowiska, czy w związku z prowadzeniem już drugi rok szkoły przysługuje mu dotacja; jeśli tak, to dlaczego nie jest ona wypłacana i kiedy jej wypłata nastąpi; jeśli nie, to dlaczego nie może jej otrzymać. W odpowiedzi z 20 grudnia 2013 r. Minister wyjaśnił, że szkoła prowadzona przez powoda na dzień 30 września 2012 r. nie posiadała uprawnień szkoły publicznej, w związku z tym nie mogła zostać uwzględniona w kalkulacji części oświatowej subwencji ogólnej dla Powiatu K. Starostwo Powiatowe w K. zwróciło się o zwiększenie części oświatowej subwencji na rok 2013 z 0,4% rezerwy ustawowej. Ten wniosek nie mógł być rozpatrzony pozytywnie, gdyż z analizy dokumentów przesłanych przez organ jednostki samorządu terytorialnego nie wynikało, żeby wzrosła łączna liczba uczniów w porównaniu do danych przyjętych do naliczania algorytmem części oświatowej subwencji ogólnej na 2013 r.

Pismem z 6 listopada 2013 r. Zarząd Powiatu K. poinformował powoda, że z art. 90 ust. 2 u.s.o. wynika, iż dotacja jest przyznawana szkole o uprawnieniach szkoły publicznej. Zatem stosownie do § 2 ust. 1 uchwały nr (...) wniosek o jej wypłatę powinien być złożony do 30 września 2013 r., aby szkoła mogła uzyskać dotację na rok 2014.

16 września 2014 r. Rada Powiatu K. podjęła uchwałę w sprawie skargi na działalność Zarządu Powiatu w K. Rada uznała skargę powoda za zasadną, a w uzasadnieniu wyjaśniła, że zgodnie z art. 90 ust. 3b u.s.o. powiat powinien dotować szkołę przy spełnieniu warunku określonego w art. 90 ust. 2a u.s.o., gdy prowadzący szkołę zgłosi do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji liczbę uczniów. Powód wywiązał się z tego warunku i podał planową liczbę uczniów przed dniem 30 września 2012 r. Z momentem uzyskania przez placówkę prowadzoną przez powoda uprawnień szkoły publicznej pozwany powinien był prawidłowo naliczyć i przekazać szkole należną dotację.

W odpowiedzi na interpelację poselską dotyczącą dotacji dla szkoły prowadzonej przez powoda, Minister Edukacji Narodowej w piśmie z 25 czerwca 2014 r. wyjaśnił, że do momentu uzyskania przez tę szkołę uprawnień szkoły publicznej pozwany mógł ją dotować zgodnie z art. 90 ust. 3b u.s.o., a po uzyskaniu przez szkołę takich uprawnień, zgodnie z art. 90 ust. 2a u.s.o., był zobowiązany do dotowania szkoły pod warunkiem, że osoba prowadząca szkołę podała planowaną liczbę uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Od uzyskania przez szkołę uprawnień szkoły publicznej do początku roku budżetowego, w którym jednostka samorządu terytorialnego była zobowiązana do przekazania dotacji, pozwany mógł przekazywać dotacje szkole.

W piśmie do powoda Regionalna Izba Obrachunkowa w S. wyjaśniła, że podziela pogląd wyrażony przez Ministra Edukacji Narodowej w odpowiedzi na interpelację z 25 czerwca 2014 r.

Pismem z 11 kwietnia 2014 r. powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty, a 27 maja 2014 r. złożył wniosek o zawezwanie go do próby ugodowej co do obowiązku zapłaty kwoty 505.421,48 zł. Na posiedzeniu 1 października 2014 r. nie doszło do zawarcia ugody.

Uchwałą nr 161/485/2013 z 18 grudnia 2013 r. Zarząd Powiatu w K. ustalił miesięczną dotację w 2014 r. w wysokości 4.459,59 zł na jednego ucznia ponadgimnazjalnej trzyletniej szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy. Powód otrzymał dotację na prowadzenie szkoły za lata 2014 i 2015.

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko powoda, że nabył uprawnienie do dotacji wypłacanej na podstawie art. 90 ust. 2a u.s.o., gdyż przed 30 września 2012 r. poinformował pozwanego o planowanej na 2013 r. liczbie uczniów, a decyzją Zarządu pozwanego z 16 kwietnia 2013 r. prowadzona przez niego szkoła uzyskała uprawnienia szkoły publicznej. Sąd Okręgowy podkreślił, że celem dotowania placówek oświatowych było ich wsparcie w działalności istotnej społecznie. Powód prowadzi placówkę szkolną o wyjątkowym charakterze, a celowościowa wykładnia art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. prowadzi do wniosku, że należała mu się dotacja za 2013 r., gdyż już 26 września 2012 r. wystąpił o jej przyznanie i wskazał planowaną liczbę uczniów w 2013 r. Wprawdzie wówczas nie posiadał uprawnień

szkoły publicznej, ale złożył powtórnie wniosek o przyznanie dotacji i z dniem 16 kwietnia 2013 r. spełnił przesłanki niezbędne do jej przyznania, wynikające z art. 90 ust. 2a u.s.o. W konsekwencji pozwany powinien był wypłacić powodowi dotację poczynawszy od kwietnia 2013 r., gdyż stosownie do art. 90 ust. 4e u.s.o., dotacja jest wypłacana w częściach do ostatniego dnia każdego miesiąca.

Wysokość roszczenia nie była sporna. Jako podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach Sąd wskazał art. 481 i art. 455 k.c. oraz art. 90 ust. 4e u.s.o. i przyjął, że z końcem każdego ostatniego dnia miesiąca poczynawszy od kwietnia do listopada 2013 r. powód pozostawał w opóźnieniu ze spełnieniem świadczenia. W przypadku dotacji za grudzień pozostawał on w opóźnieniu co do części dotacji z dniem 16 grudnia 2013 r., a pozostałej od dnia 1 stycznia 2014 r., ale wobec związania żądaniem pozwu Sąd Okręgowy zasądził od pozwanego na rzecz powoda odsetki ustawowe za opóźnienie w sposób wskazany w pozwie.

Wyrokiem z 10 maja 2017 r. Sąd Apelacyjny w (...) w uwzględnieniu apelacji pozwanego od wyroku Sądu Okręgowego z 29 września 2016 r., zmienił ten wyrok i oddalił powództwo w całości.

Sąd Apelacyjny zaakceptował ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego. Uznał jednak, że Sąd ten wadliwie wyłożył art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. w odniesieniu do przesłanek, od których ustawodawca uzależnił nabycie prawa do dotacji oświatowej. Stwierdził, że niepubliczna szkoła ponadgimnazjalna może otrzymać dotację z budżetu powiatu na podstawie art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o., jeżeli posiada uprawnienia szkoły publicznej. Z powołanych przepisów należy wywodzić, że aby dany podmiot prowadzący szkołę niepubliczną mógł ubiegać się o roczną (przypadającą za konkretny rok kalendarzowy) dotację, musi spełnić kumulatywnie dwie przesłanki. Pierwsza ma charakter podmiotowy i ogranicza możliwość ubiegania się o dotację oświatową określoną w art. 90 ust. 2a u.s.o. jedynie do takich szkół niepublicznych, które posiadają uprawnienia szkół publicznych w chwili składania wniosku (lub uzyskają taki status do końca terminu otwartego dla składania wniosku o dotację - a więc do dnia 30 września roku poprzedzającego rok, za który dotacja ma być przyznana). Druga przesłanka dotyczy złożenia przez podmiot prowadzący szkołę niepubliczną informacji o planowanej liczbie uczniów,

przy czym jej spełnienie zostało dodatkowo ograniczone terminem. Wniosek o udzielenie dotacji musi bowiem zostać złożony przez uprawniony podmiot do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. Podmiot wnoszący o przyznanie mu dotacji w chwili składania wniosku musi zatem prowadzić szkołę niepubliczną o uprawnieniach szkoły publicznej. Nie jest wystarczające samo prawdopodobieństwo (choćby bardzo wysokie) uzyskania uprawnień szkoły publicznej w roku, na który ma być przyznana wnioskowana dotacja. Skoro szkoła, którą prowadził powód do 30 września 2012 r. nie posiadała uprawnień szkoły publicznej i powód nie złożył w tym terminie nawet wniosku o nadanie jej takich uprawnień, to nie sposób przyjąć, żeby po stronie powoda powstało prawo do domagania się wypłaty dotacji oświatowej, o której mowa w art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. za rok 2013.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego z 10 maja 2017 r. powód zarzucił, że orzeczenie to zostało wydane z naruszeniem prawa materialnego, tj. art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. przez błędną wykładnię i uznanie, że podmiot ubiegający się o dotację przysługującą szkole niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej jest zobowiązany do podania organowi właściwemu do udzielenia dotacji informacji o planowanej liczbie uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji, przy czym jednocześnie najpóźniej w tym momencie powinien posiadać uprawnienia szkoły publicznej lub przynajmniej złożyć wniosek o ich przyznanie oraz że dotacja, o której mowa w art. 90 u.s.o. jest świadczeniem jednorazowym niepodzielnym, które może zostać przyznane wyłącznie w całości na dany rok, podczas gdy jako świadczenie pieniężne ma ono charakter podzielny, a wobec możliwości spełnienia wymogu posiadania uprawnień szkoły publicznej przez część danego roku kalendarzowego możliwe jest przyznanie dotacji za proporcjonalną część roku, pod warunkiem spełnienia wymogu z art. 90 ust. 2a u.s.o., dotyczącego podania właściwemu organowi w wyznaczonym terminie informacji o planowanej liczbie uczniów.

Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i oddalenie apelacji od uwzględniającego powództwo wyroku Sądu I instancji względnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi

Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania.

Pozwany wniósł o oddalenie skargi kasacyjnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

1. Na wstępie trzeba zauważyć, że ustawą z 23 czerwca 2016 r. o zmianie ustawy o systemie oświaty oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2016, poz. 1010) w art. 90 u.s.o. ustawodawca dodał ust. 11 i zastrzegł w nim, że przyznanie dotacji, o których mowa m.in. w art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. stanowi czynność z zakresu administracji publicznej, o której mowa w art. 3 § 2 pkt 4 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1302). Nowelizacja weszła w życie z dniem 1 stycznia 2017 r. i chociaż nie wiązała się ze zmianą konstrukcji i charakteru czynności organów powiatu wiążących się z naliczeniem i wypłaceniem dotacji oświatowej oraz przesłanek ich podejmowania, to jednoznacznie wskazuje ona na możliwość kontrolowania legalności tych czynności przez sądy administracyjne na podstawie stosowanej przez nie ustawy procesowej.

Przed wejściem w życie przytoczonego przepisu sądy administracyjne nie wypracowały jednolitego stanowiska w kwestii dopuszczalności drogi postępowania sądowoadministracyjnego w sprawach ze skargi na odmowę wypłacenia dotacji oświatowej przez zobowiązane do tego organy (por. np. postanowienia Naczelnego Sądu Administracyjnego z 3 kwietnia 2012 r., II GSK 521/12 i 522/12, nieopubl.). W związku z niemożliwością wskazania podmiotom zabiegającym o wypłacenie dotacji oświatowej drogi sądowej, na której mogłyby efektywnie dochodzić uprawnienia przyznanego im ustawą o systemie oświaty, gdy twierdzą, że spełniły określone w niej przesłanki jego nabycia, w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęte zostało, że podmioty te mogą poszukiwać ochrony prawnej w postępowaniu cywilnym o zasądzenie świadczenia (por. wyroki Sądu Najwyższego z 3 stycznia 2007 r., IV CSK 312/06, z 4 września 2008 r., IV CSK 204/08, z 20 czerwca 2013 r., IV CSK 696/12, postanowienie Sądu Najwyższego z 23 października 2007 r. III CZP 88/07, nieopubl.).

W ocenie Sądu Najwyższego rozpoznającego niniejszą sprawę rozstrzygnięcie przez ustawodawcę wątpliwości co do charakteru czynności, jaką

jest wypłacenie dotacji oświatowej przez opowiedzenie się za jej administracyjnoprawnym charakterem i dopuszczalnością drogi sądowoadministracyjnej w związku z odmową podjęcia takiej czynności, nie może wiązać się z wyłączeniem drogi sądowej w sprawach o zasądzenie dotacji wszczętych przed wejściem w życie ustawy z 23 czerwca 2016 r. Podmioty żądające zasądzenia na ich rzecz dotacji oświatowych, które wszczęły takie postępowania przed sądami powszechnymi przed 1 stycznia 2017 r., nie powinny być obligowane do uruchomienia przed sądami administracyjnymi procedury ze skargi na czynność z zakresu administracji publicznej, o jakiej mowa w art. 3 § 2 pkt 4 p.s.a. względnie beczynność w związku z domaganiem się podjęcia takiej czynności (art. 3 § 2 pkt 8 w zw. z art. 3 § 2 pkt 4 p.s.a.), gdy minęły już ustalone dla złożenia takich skarg terminy (art. 53 § 2 p.s.a.), a one same w zaufaniu do ustalonej praktyki orzeczniczej - zamiast drogi postępowania sądowoadministracyjnego, na której mogłyby zakwestionować legalność czynności zobowiązanego do ustalenia wysokości i wypłacenia dotacji - wybrały drogę postępowania cywilnego o zasądzenie świadczenia w celu uzyskania ochrony przysługujących im praw.

Z tego powodu Sąd Najwyższy - mimo wejścia w życie art. 90 ust. 11 u.s.p. z mocą od 1 stycznia 2017 r. - uznał, że droga sądowa w niniejszej sprawie była dopuszczalna. Powyższą kwestię Sąd Najwyższy rozważył z urzędu, zobligowany do tego przez art. 398¹³ § 1 *in fine* k.p.c.

2. Żądanie powoda zmierzało do uzyskania wyroku zasądzającego na jego rzecz równowartość dotacji, którą - jak twierdził - organy pozwanego powinny mu wypłacić w związku ze spełnieniem przesłanek ustalonych w art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. Dotacja, o wypłatę której zabiega powód jest świadczeniem przyznawanym ze środków publicznych podmiotom wykonującym zadania oświatowe mieszczące się w zakresie zadań administracji publicznej, pod warunkiem, że spełnią określone ustawą warunki. Ustawodawca określił podmioty zobowiązane do ustalenia wysokości dotacji podlegających wypłaceniu osobom uczestniczącym w realizacji poszczególnych zadań oświatowych (art. 14d, art. 22ae u.s.o. - dotacje celowe dla gmin z budżetu państwa na sfinansowanie prowadzenia przedszkoli, na wyposażenie szkół i sfinansowanie kosztów podręczników, art. 79, art. 80, art. 85b,

art. 90 u.s.o. - dotacje z budżetów jednostek samorządu terytorialnego dla podmiotów prowadzących placówki oświatowe różnych typów).

Zgromadzenie przez podmiot zobowiązany do wypłacania dotacji środków przeznaczonych na ich pokrycie oraz gospodarowanie tymi środkami musi uwzględniać rygoryzm uregulowań publicznoprawnych, w tym ustawy budżetowej będącej podstawą gospodarki finansowej państwa i jednostek samorządu terytorialnego w danym roku (art. 109 ustawy z 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 2077 i art. 27-28 ustawy z 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego, tekst jedn. Dz.U. z 2017 r. poz. 1453). Wysokość poszczególnych kategorii wydatków na cele publiczne musi być w ramach budżetu zaplanowana i zbilansowana. Dotacja jest przy tym świadczeniem przyznawanym na dany rok (por. m.in. wyrok Sądu Najwyższego z 22 maja 2014 r., IV CSK 531/13, OSNC 2015 nr 4, poz. 49). Z tego powodu ustawodawca m.in. w art. 90 ust. 2 i 2a u.s.o. uzależnił możliwość zabiegania o wypłatę dotacji od uprzedniego zgłoszenia zamiaru skorzystania z takiego świadczenia przez podmiot, który spełnia warunki do jego uzyskania (tak też Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z 27 marca 2014 r., II OSK 89/13, nieopubl.).

Z art. 90 ust. 2a u.s.o. wynika, że uprawnienie do uzyskania dotacji z budżetu jednostki samorządu terytorialnego przysługiwało w 2013 r. szkołom niepublicznym o uprawnieniach szkół publicznych, w których realizowany był obowiązek szkolny lub obowiązek nauki. Samo tylko korzystanie ze statusu szkoły niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej nie było jednak wystarczającą przesłanką wypłacenia dotacji w konkretnym roku budżetowym. Z przepisu wynika bowiem, że równorzędnym warunkiem wypłacenia dotacji było złożenie wniosku o jej przyznanie i podanie w nim organowi właściwemu do udzielenia dotacji przez osobę prowadzącą szkołę niepubliczną informacji o planowanej liczbie uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielenia dotacji. Skoro zatem ustawodawca uzależnił uzyskanie w kolejnym roku budżetowym uprawnienia do dotacji od złożenia we wniosku adresowanym do organu zobowiązanego do jej wypłacania oświadczenia woli o zamiarze skorzystania z tego świadczenia, precyzującego także przesłanki określenia jego wysokości, to oświadczenie takie

dla jego skuteczności musiało być złożone przez podmiot mający już w chwili złożenia wniosku cechy określone w ustawie.

Termin, o którym mowa w art. 90 ust. 2a u.s.o. ma charakter ustawowy i materialnoprawny. Podmiot o statusie szkoły niepublicznej o uprawnieniach szkoły publicznej mógł skutecznie domagać się dotacji na prowadzoną działalność tylko w razie złożenia wniosku o jej przyznanie z zachowaniem tego terminu.

W niniejszej sprawie nie ma wątpliwości co do tego, że powód w momencie złożenia wniosku o przyznanie mu dotacji na rok 2013 nie korzystał ze statusu oznaczonego w art. 90 ust. 2a u.s.o., a gdy status ten uzyskał, to nie mógł już zachować terminu określonego w powołanym przepisie dla skutecznego wnioskowania o wypłacenie dotacji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w pkt 1. Uwzględniając status stron, charakter prowadzonej przez powoda działalności w kontekście charakteru sporu oraz sytuację materialną powoda, Sąd Najwyższy odstąpił od obciążenia go kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej (art. 102 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 2 k.p.c.).

jw

r.g.